

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215534
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215534.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1 750,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 2 821,32 Eur sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Poukázal na skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný O. Q., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/103/2012, 17Er/77/2007), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným I. H.Á., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/104/2012, 9Er/601/2006), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným S. S., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/105/2012, 21Er/77/2007), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným M. S., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/106/2012, 17Er/304/2006), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným Z. F., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/108/2012, 13Er/876/2005), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným V. E., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/109/2012, 22Er/1025/2005), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným A. G.Á., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/111/2012, 13Er/258/2004), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným S. G., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/112/2012, 13Er/969/2004), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným Y. S., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/113/2012, 22Er/50/2004), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX dlžníkom povinným Z. S., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/114/2012, 22Er/159/2004).

Súdny exekútor požiadal exekučný súd - Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonať exekúcie a udelil mu poverenie.

Žalobca exekučnému súdu doručil návrh na zmenu exekútora. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu.

V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody sa žalobca dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda, ktorá mu vznikla, predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,--Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,--Eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,--Eur. Na administratívne spracovanie textov urgencii adresovaných exekučnému súdu poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,--Eur. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 175,--Eur.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu rizikám, a to neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčnej povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000,--Sk, t. j. cca 663,88

Eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadostučinenia poukázal na doterajšie rozhodnutia ústavného súdu.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, deklarovať porušenie práva na súdnu ochranu zaručenú článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť mu majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha náhrady škody pozostávajúcej z nasledovných čiastkových nárokov:

- 1) materiálna škoda v paušálnej výške 175,- € spôsobená nákladmi na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom,
- 2) nemajetková ujma vo výške pomernej k času tvrdeného omeškania súdu pri svojom rozhodovaní, vypočítaná zo základu 663,84 € na rok, ako spravodlivá satisfakcia za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Žalovaný ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní, sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože sám žalobca uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, pričom tieto uznesenia museli byť v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi náležitosti súdnych rozhodnutí označené spisovými značkami dotknutých exekučných konaní. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (príkladmo rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012).

Žalovaný na vyššie uvedené ustanovenie OSP poukazuje aj z dôvodu, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak žalobca namieta "nezákonné konanie" v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t. z. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania). Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR (bližšie v časti o Existencii prieťahov v konaní).

K podmienkam uplatnenia nároku na súde žalovaný poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejme, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr..

Z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom (§ 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2 Cz 38/76, uverejnené pod publikačným číslom R 28/1978). Preto má žalovaný za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Zároveň žalovaný poukázal na to, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce "ohrozenie" práv zánikom povinného, resp. jeho insolveniou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Žalovaný poukázal na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, s tým, že zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/vznik škody,

3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením, nepredložil.

K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote žalovaný uvádza, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora exekučný súd rozhodne v tomto uznesení aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora) a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") (súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený).

Žalovaný pripúšťa, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku (keďže podľa tvrdenia žalobcu ku škode/nemajetkovej ujme malo dôjsť tým, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote).

Okrem toho žalovaný poukazuje na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že "Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (porovnaj napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00)."

Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň žalovaný poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

K existencii prieťahov v konaní žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na viacerých miestach svojho žalobného návrhu namieta prieťahy v konaní a z týchto tvrdených prieťahov odvodzuje

svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy ako aj materiálnej škody, žalovaný v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania a teda žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prietahov v konaní za preukázanú.

K hmotnoprávnej námietke premlčania v súvislosti s "nesprávnym úradným postupom" žalovaný uviedol, že ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote (žaloby označené ako "ZE"), lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené žalovaný vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku),

K otázke posúdenia materiálnej škody žalovaný poukázal na to, že žalobca sa vo svojej žalobe konkrétne domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175,--Eur.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o.i. nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Ohľadom vyčíslenia škody má žalovaný za to, že podľa tvrdení žalobcu, tento vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. V tomto smere žalovaný poukazuje na definície týchto kľúčových pojmov: skutočná škoda je trvalé

zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku, žalovaný má za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaná zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003Z. z..

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. V prvom rade žalovaný má za to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebiehali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje žalovaná za účelové. Žalobca uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody "udržiavanie" systému. Tu ide taktiež o činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje žalobca, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s uvedeným, ako aj s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si žalobca uplatňuje neprimerané čiastky (najmä s ohľadom, na skutočnosť, že väčšina uvádzaných zaslaných žiadostí o poskytnutie informácií sa mohla hospodárnejšie vykonať aj elektronicky). Na druhej strane, samotný zástupca žalobcu uvádza vo svojom stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.07.2012, že "disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme (návrhy podával elektronicky v automatizovanom procese)" a že, "návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdom boli odoslané v tejto forme rovnako tak elektronicky". Z tohto dôvodu žalovaný má znovu za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 175,--Eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany žalobcu (ako tomu je podľa názoru žalovanej aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. V majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojenie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom.

Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalovaný uvádza, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 € (čiastka, ktorú v niektorých nálezoch Ústavný súd SR priznal za prieťahy na rok) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V časti žalobcovho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukazuje žalovaný na dve skutočnosti. V prvom rade, žalobca poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Je potrebné povedať, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre žalobcu, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. V druhom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca neupresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu."

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný akcentuje na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady. Po aplikácii uvedených ustanovení a percepčii skutkových okolností, na ktoré žalovaný v ďalšom poukáže, podľa žalovaného nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalovaný v tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu vyjadrenia k žalobe dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10). Žalovaný dáva do pozornosti celý text priloženého listu, pričom poukazuje príkladmo na niektoré výňatky:

"Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa."

"Formulár zmluvy spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. navyše obsahuje časť s názvom Všeobecné podmienky poskytovania úveru (VP), ktoré sa odchyľujú od kogentných ustanovení na ochranu spotrebiteľa, a/alebo pomerne flagrantne znevýhodňujú spotrebiteľov vo viacerých dôležitých aspektoch, z ktorých niektoré uvádzame ďalej."

"Celkové náklady úverov poskytovaných spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, sa javia byť veľmi vysoké. Zdá sa, že prinajmenšom v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100 % ročne zo sumy získanej od spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. Najväčšiu časť poplatkov tvoria náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere, ktoré sa javia mnohonásobne vyššie ako poplatky, ktoré si účtujú banky."

"Podľa bodu 6 VP je dlžník povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne."

"Podľa bodu 8 VP dlžník môže splatiť veriteľovi dlžnú sumu pred termínom splatnosti, to ho však nezbaňuje povinnosti zaplatiť poplatok (95,6 % z úveru) v plnej výške."

"Zásadným problémom je skutočnosť, že predmetné podmienky vylučujú uplatňovanie pravidiel na ochranu spotrebiteľa..."

Z popísaného je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb.

Nie je možné opomenúť, že v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). Uvedené má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy v prípade posudzovania návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú a pod., s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Uvedené vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovanej žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti žalovaný uviedol, že podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Žalovaný má skôr za to, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby súd žalobu zamietol.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania vytyčeného na 15.04.2014 nezúčastnili, právny zástupca žalobcu mal doručenie riadne a včas vykázané. Podaním doručeným súdu dňa 11.04.2014 emailom žiadal zrušiť nariadené pojednávanie a prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podal dňa 13.12.2012. Súd podotýka, že o rovnakej žiadosti na zrušenie pojednávania a návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktoré je obsahovo totožné, a bolo súdu doručené dňa 20.05.2013 (č. I. 40 spisu) súd už vo veci právoplatne rozhodol, a to uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/103/2012-52 zo dňa 28.05.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 14Co/538/2013-81.

Žalobcom tvrdený dôvod zrušenia pojednávania vzhľadom na návrh na prerušenie konania súdu súd preto nepovažoval za dôvod vážny a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný, žalobca o všetkých vykonaných dôkazoch vedel, nakoľko v žalobe ich označil, preto zo strany súdu nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konania pred súdom, keďže žalobca sa vo všetkých otázkach písomne vyjadril formou návrhu na začatie konania, kde skutkové okolnosti opísal v súlade so skutkovým stavom, ktorý bol aj zistený súdom. Predmetom pojednávania a konania súdu bolo len sporné posúdenie právnej otázky nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil žalobca.

Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil, z dôvodu hospodárnosti nežiadal odročiť pojednávanie a navrhol, aby súd rozhodol s prihliadnutím na jeho vyjadrenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníkov konania s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p.

Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 12C/103/2012-24 zo dňa 18.03.2013 spojil na spoločné konanie vecí vedené pod spisovými značkami 12C/103/2012, 12C/104/2012, 12C/105/2012, 12C/106/2012, 12C/108/2012, 12C/109/2012, 12C/111/2012, 12C/112/2012, 12C/113/2012 a 12C/114/2012 s tým, že sa ďalej budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 12C/103/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2013.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním návrhov na začatie konania v spojených veciach spisové značky 12C/103/2012, 12C/104/2012, 12C/105/2012, 12C/106/2012, 12C/108/2012, 12C/109/2012, 12C/111/2012, 12C/112/2012, 12C/113/2012 a 12C/114/2012, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/103/2012-24 zo dňa 18.03.2013, vyjadrenia žalovaného, podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/77/2007, 9Er/601/2006, 21Er/77/2007, 17Er/304/2006, 13Er/876/2005, 22Er/1025/2005, 13Er/258/2004, 13Er/969/2004, 22Er/50/2004 a 22Er/159/2004 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17Er/77/2007 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 21.02.2007, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu dňa 20.09.2010. Dňa 22.09.2010 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere za účelom preskúmania prípustnosti vykonávania exekúcie s poukazom na ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Výzvou zo dňa 18.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu za účelom rozhodnutia o zastavení exekúcie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Er/77/2007-24 zo dňa 21.10.2011 bola exekúcia zastavená a návrh na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 14CoE/18/2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/103/2012 (17Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 719,16 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Er/601/2006 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 18.08.2006, oprávnený dňa 20.09.2010 súdu doručil návrh na zmenu súdneho exekútora. Výzvou zo dňa 21.09.2010 súd vyzval exekútora o predloženie exekučného spisu spolu s vyúčtovaním trov exekúcie. Výzvou zo dňa 05.01.2011 súd vyzval oprávneného za účelom predloženia Zmluvy o úvere za účelom posúdenia prípustnosti exekúcie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/601/2006-24 zo dňa 23.09.2011 súd exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách konania. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/601/2006-45 zo dňa 20.03.2012 súd opätovne rozhodol tak, že exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a oprávneného zaviazal na úhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/104/2012 (9Er/601/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 663,84 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Er/77/2007 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 21.02.2007, oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 20.09.2010. Výzvou zo dňa 24.09.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere za účelom posúdenia, či ide o zmluvu spotrebiteľskú. Keďže oprávnený si svoju povinnosť v stanovenej lehote nesplnil, súd urgoval výzvu dňa 25.11.2010. Dňa 27.12.2010 oprávnený doručil odpoveď na urgenciu súdu, doručil Zmluvu o úvere. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 21Er/77/2007-20 zo dňa 27.01.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 16CoE/148/2011-31. Uznesením číslo konania 21Er/77/2007-38 zo dňa 08.07.2011 súd rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/105/2012 (21Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17Er/304/2006 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 07.04.2006, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu dňa 06.09.2010. Súd výzvou zo dňa 04.10.2010 vyzval súdneho exekútora na predloženie vyúčtovania trov a exekučného spisu. Uznesením číslo konania 17Er/304/2006-26 zo dňa 11.11.2010 súd návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju a rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 13CoE/8/2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/106/2012 (17Er/304/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/876/2005 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 04.10.2005, oprávnený doručil súdu dňa 02.11.2009 návrh na zmenu exekútora. Výzvou zo dňa 05.11.2009 súd vyzval exekútora o predloženie originálov exekučných spisov a vyčíslenie trov konania. Uvedená výzva bola urgovaná dňa 05.01.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/876/2005-16 zo dňa 30.04.2010 súd udelil súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/108/2012 (13Er/876/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/1025/2005 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 04.11.2005, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.11.2009. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009, ktorá bola urgovaná dňa 10.12.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Keďže v stanovenej lehote súdny exekútor nepredložil súdu exekučný spis spolu s vyúčtovaním trov bol vyzvaný pod následkom uloženia poriadkovej pokuty výzvou zo dňa 12.02.2010. Listom doručeným súdu dňa 25.02.2010 súdny exekútor predložil exekučný spis a dal podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/1025/2005-21 zo dňa 04.03.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.07.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 15CoE/107/2010. Uznesením číslo konania 22Er/1025/2005-34 zo dňa 13.08.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 1CoE/44/2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/109/2012 (22Er/1025/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/258/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 12.03.2004, oprávnený písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2009 dal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor si vyúčtoval trovy konania a vyjadril sa k výzve podaním, ktoré došlo súdu dňa 31.12.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/258/2004-17 zo dňa 23.02.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/234/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 13Er/258/2004-36 zo dňa 15.10.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 13CoE/407/2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/111/2012 (13Er/258/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/969/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 20.10.2004, oprávnený písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2009 dal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor písomným podaním doručeným súdu dňa 23.11.2009 si vyčíslil trovy konania a predložil exekučný spis. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/969/2004-16 zo dňa 22.02.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.09.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 14CoE/188/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 13Er/969/2004-38 zo dňa 28.10.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 42CoE/19/2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/112/2012 (13Er/969/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/50/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 17.12.2003, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.11.2009. Súd výzvou zo dňa 01.12.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor doručil súdu vyúčtovanie trovy konania so svojim stanoviskom dňa 15.12.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/50/2004-20 zo dňa 18.01.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/64/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 22Er/50/2004-48 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/113/2014 (22Er/50/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/159/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 20.02.2004, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 12.02.2007. Súd výzvou zo dňa 14.02.2007, 22.03.2007 vyzval súdneho exekútora, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Listom doručeným súdu dňa 30.03.2007 súdny exekútor S.. Z. A. ako ustanovený náhradník súdneho exekútora Z.. Z.J. H. súdu oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora podľa žiadosti oprávneného. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/159/2004-18 zo dňa 18.04.2007 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2010. Oprávnený súdu doručil ďalšiu žiadosť na zmenu exekútora dňa 02.11.2009. Výzvou zo dňa 14.11.2009 súd vyzval exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor doručil súdu dňa 23.11.2009 exekučný spis s vyúčtovaním trov exekúcie. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 22Er/159/2004-36 zo dňa 28.12.2009 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/110/2010 zo dňa 12.05.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/114/2012 (22Er/159/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak kodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení k 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník, ďalej OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (v znení do 31.08.2005), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky

pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia účinné od 01.09.2005), konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok, ďalej EP, v znení od 01.12.2006), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17Er/77/2007 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 21.02.2007, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu dňa 20.09.2010. Dňa 22.09.2010 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere za účelom preskúmania prípustnosti vykonávania exekúcie s poukazom na ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Výzvou zo dňa 18.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu za účelom rozhodnutia o zastavení exekúcie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Er/77/2007-24 zo dňa 21.10.2011 bola exekúcia zastavená a návrh na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 14CoE/18/2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/103/2012 (17Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 719,16 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/77/2007 súd zistil, že okresný rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 13 mesiacoch od doručenia žiadosti, a to spôsobom, že žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora bola zamietnutá a exekúcia bola zastavená. Súd podotýka, že o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodované potom, čo súdny exekútor bol vyzývaný ako aj právny zástupca oprávneného výzvami na predloženie požadovaných listín, aby súd vo veci mohol rozhodnúť.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Er/601/2006 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 18.08.2006, oprávnený dňa 20.09.2010 súdu doručil návrh na zmenu súdneho exekútora. Výzvou zo dňa 21.09.2010 súd vyzval exekútora o predloženie exekučného spisu spolu s vyúčtovaním trov exekúcie. Výzvou zo dňa 05.01.2011 súd vyzval oprávneného za účelom predloženia Zmluvy o úvere za účelom posúdenia prípustnosti exekúcie. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/601/2006-24 zo dňa 23.09.2011 súd exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách konania. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/601/2006-45 zo dňa 20.03.2012 súd opätovne rozhodol tak, že exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a oprávneného zaviazal na úhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/104/2012 (9Er/601/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 663,84 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/601/2006 súd zistil, že o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora súd rozhodol po 12 mesiacoch

spôsobom, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a exekúciu zastavil. Keďže voči uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený opätovne rozhodoval súd uznesením číslo konania 9Er/601/2006-45 zo dňa 20.03.2012, pričom opätovne návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a exekúciu zastavil. Súd podotýka, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora súd rozhodol potom, čo vyzýval exekútora ako aj oprávneného o predloženie požadovaných listinných dôkazov za účelom rozhodnutia súdu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Er/77/2007 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 21.02.2007, oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 20.09.2010. Výzvou zo dňa 24.09.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere za účelom posúdenia, či ide o zmluvu spotrebiteľskú. Keďže oprávnený si svoju povinnosť v stanovenej lehote nespĺnil, súd urgoval výzvu dňa 25.11.2010. Dňa 27.12.2010 oprávnený doručil odpoveď na urgenciu súdu, doručil Zmluvu o úvere. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 21Er/77/2007-20 zo dňa 27.01.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 16CoE/148/2011-31. Uznesením číslo konania 21Er/77/2007-38 zo dňa 08.07.2011 súd rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/105/2012 (21Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 21Er/77/2007 súd zistil, že o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora súd rozhodol po štyroch mesiacoch od doručenia návrhu, a to spôsobom, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Súd podotýka, že o žiadosti oprávneného bolo rozhodnuté potom, čo súd vyzýval výzvami oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere až troma výzvami, pričom oprávnený doručil listinný dôkaz až dňa 27.12.2010 po urgencii súdu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17Er/304/2006 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 07.04.2006, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu dňa 06.09.2010. Súd výzvou zo dňa 04.10.2010 vyzval súdneho exekútora na predloženie vyúčtovania trov a exekučného spisu. Uznesením číslo konania 17Er/304/2006-26 zo dňa 11.11.2010 súd návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju a rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 13CoE/8/2011. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/106/2012 (17Er/304/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/304/2006 súd zistil, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora súd rozhodol po dvoch mesiacoch od doručenia návrhu, a to spôsobom, že návrh na zmenu exekútora bol zamietnutý a exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. O návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté potom, čo súd vyzýval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/876/2005 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 04.10.2005, oprávnený doručil súdu dňa 02.11.2009 návrh na zmenu exekútora. Výzvou zo dňa 05.11.2009 súd vyzval exekútora o predloženie originálov exekučných spisov a vyčíslenie trov konania. Uvedená výzva bola urgovaná dňa 05.01.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/876/2005-16 zo dňa 30.04.2010 súd udelil súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/108/2012 (13Er/876/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/76/2005 súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora po piatich mesiacoch od doručenia návrhu, a to spôsobom, že oprávnenému udelil súhlas na zmenu exekútora. Súd podotýka, že bolo rozhodované potom, čo výzvou zo dňa 05.11.2009, ktorá bola následne urgovaná 05.01.2010 súd vyzýval exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/1025/2005 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 04.11.2005, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.11.2009. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009, ktorá bola urgovaná dňa 10.12.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Keďže v stanovenej lehote súdny exekútor nepredložil súdu exekučný spis spolu s vyúčtovaním trov bol vyzvaný pod následkom uloženia poriadkovej pokuty výzvou zo dňa 12.02.2010. Listom doručeným súdu dňa 25.02.2010 súdny exekútor predložil exekučný spis a dal podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/1025/2005-21 zo dňa 04.03.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.07.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 15CoE/107/2010. Uznesením číslo konania 22Er/1025/2005-34 zo dňa 13.08.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 1CoE/44/2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/109/2012 (22Er/1025/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 22Er/1025/2005 mal súd preukázané, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po štyroch mesiacoch od doručenia návrhu, a to spôsobom, že súd udelil súhlas na zmenu súdneho exekútora. Následne uznesením číslo konania 22Er/1025/2005-34 zo dňa 13.08.2010 bola však exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Súd podotýka, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodované potom, čo súd vyzýval exekútora trikrát na predloženie exekučného spisu, ktorý súdny exekútor spolu s vyúčtovaním trov predložil až dňa 25.02.2010.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/258/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 12.03.2004, oprávnený písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2009 dal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor si vyúčtoval trovy konania a vyjadril sa k výzve podaním, ktoré došlo súdu dňa 31.12.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/258/2004-17 zo dňa 23.02.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/234/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 13Er/258/2004-36 zo dňa 15.10.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 13CoE/407/2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/111/2012 (13Er/258/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/258/2004 súd zistil, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté po troch mesiacoch, a to spôsobom, že súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu exekútora. Následne však uznesením číslo konania 13Er/258/2004-36 zo dňa 15.10.2010 bola vyhlásená exekúcia za neprípustnú a zastavená. Súd podotýka, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora súd rozhodol potom, čo exekútor bol vyzvaný na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania, pričom exekučný spis s vyčíslením predložil až dňa 31.12.2009.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Er/969/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 20.10.2004, oprávnený písomným podaním doručeným súdu dňa 02.11.2009 dal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie originálu exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor písomným podaním doručeným súdu dňa 23.11.2009 si vyčíslil trovy konania a predložil exekučný spis. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/969/2004-16 zo dňa 22.02.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.09.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 14CoE/188/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 13Er/969/2004-38 zo dňa 28.10.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodol aj o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 42CoE/19/2011. V konaní vedenom na

Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/112/2012 (13Er/969/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/969/2004 súd zistil, že bolo rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po troch mesiacoch, pričom súd pred rozhodovaním vyzýval exekútora na predloženie spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor si vyčísлил trovy konania až dňa 23.11.2009. Následne však bola vyhlásená exekúcia za neprípustnú a zastavená, a to uznesením číslo konania 13Er/969/2004-38 zo dňa 28.10.2010.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/50/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 17.12.2003, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.11.2009. Súd výzvou zo dňa 01.12.2009 vyzval súdneho exekútora o predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania. Súdny exekútor doručil súdu vyúčtovanie trov konania so svojim stanoviskom dňa 15.12.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/50/2004-20 zo dňa 18.01.2010 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/64/2010. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 22Er/50/2004-48 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/113/2014 (22Er/50/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 22Er/50/2004 súd zistil, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté po dvoch mesiacoch, a to spôsobom, že súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Súd podotýka, že bolo rozhodované potom, čo bol vyzvaný exekútor na predloženie exekučného spisu a trov konania, ktoré doručil súdu dňa 15.12.2009. Následne však bola exekúcia uznesením číslo konania 22Er/50/2004-48 vyhlásená za neprípustnú a zastavená.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22Er/159/2004 súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 20.02.2004, oprávnený doručil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 12.02.2007. Súd výzvou zo dňa 14.02.2007, 22.03.2007 vyzval súdneho exekútora, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Listom doručeným súdu dňa 30.03.2007 súdny exekútor S.. Z. A. ako ustanovený náhradník súdneho exekútora Z.. Z.J. H. súdu oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora podľa žiadosti oprávneného. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 22Er/159/2004-18 zo dňa 18.04.2007 súd udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2010. Oprávnený súdu doručil ďalšiu žiadosť na zmenu exekútora dňa 02.11.2009. Výzvou zo dňa 14.11.2009 súd vyzval exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor doručil súdu dňa 23.11.2009 exekučný spis s vyúčtovaním trov exekúcie. Uznesením Okresný súd Lučenec číslo konania 22Er/159/2004-36 zo dňa 28.12.2009 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 12CoE/110/2010 zo dňa 12.05.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/114/2012 (22Er/159/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z listinného dôkazu - pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 22Er/159/2004 súd zistil, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté po dvoch mesiacoch, a to spôsobom, že oprávnenému bol udelený súhlas na zmenu súdneho exekútora. Oprávnený však súdu doručil aj ďalšiu žiadosť na zmenu súdneho exekútora, a to dňa 02.11.2009, o ktorej súd rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju dňa 28.12.2009 uznesením číslo konania 22Er/159/2004-36. O prvej žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté potom, čo exekútor doručil svoje písomné stanovisko na základe výzvy súdu zo dňa 14.02.2007 a 22.03.2007.

Zákon číslo 514/2003 Z. z. má oporu v článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má

povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Na posúdenie nároku žalobcu je potrebné aplikovať zákon č. 514/2003 Z. z. v znení ku dňu vzniku škody, t.j. v znení pred 01.01.2013.

K otázke vznesenej námietky premlčania a následného zamietnutia žaloby z dôvodu premlčania práva žalobcu súd poukazuje na nižšie uvedené skutkové a právne posúdenie:

Žalovaný vznesol námietku premlčania práva žalobcu, pričom pre posúdenie dôvodnosti tejto vznesenej námietky je potrebné uviesť, že zákon č. 514/2003 Z. z. nemá osobitné ustanovenia o premlčaní vo vzťahu k nemajetkovej ujme, preto je potrebné aplikovať všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 101 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich, v zmysle ktorého premlčacia doba plynie odo dňa kedy sa právo mohlo prvý raz vykonať, odkedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy. Premlčacia doba na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa názoru súdu začína plynúť odvtedy ako sa poškodený dozvedel o škode, teda pri paušálnej náhrade reálnych vecných nákladov, ktoré uvádza dňom vynaloženia týchto nákladov, najneskoršie však skončením tvrdených preťahov. V prípade nemajetkovej ujmy, ktorú požadoval žalobca v peniazoch, podľa názoru súdu premlčacia lehota začína doručením rozhodnutia, z ktorého sa žalobca dozvedel, že mu vzniká právo na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, t.j. rozhodnutia súdu o udelení, resp. neudelení súhlasu na zmenu súdneho exekútora.

Z vyššie uvedených dôvodov preto námietka premlčania nie je dôvodná ani v jednom konaní.

K otázke posúdenia práva žalobcu na náhradu škody vo vzájomnom vzťahu s posúdením jeho konania podľa zákonného ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. konania v súlade s dobrými mravmi súd uvádza:

V konaniach sp. zn. 17Er/77/2007, 9Er/601/2006, 21Er/77/2007, 17Er/304/2006, 22Er/1025/2005, 13Er/258/2004, 13Er/969/2004, 22Er/50/2004 a 22Er/159/2004 súd exekúciu zastavil a vyhlásil za neprípustnú z dôvodu formálnej a materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu. Ak teda žalobca v postavení oprávneného v exekučnom konaní sám inicioval neprípustné exekučné konanie na základe neprípustného exekučného titulu, podľa názoru súdu je preto uplatnenie si práva na náhradu škody v konaní, ktoré bolo neprípustné, pričom takéto konanie sám žalobca vyvolal v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky

štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V konaní sp. zn. 13Er/876/2005 síce došlo k vydaniu uznesenia o udelení súhlasu na zmenu súdneho exekútora a exekúcia nebola zastavená a vyhlásená za neprípustnú, avšak súd mal za to, že žalobca nepreukázal existenciu škody, ktorá by mu týmto mala vzniknúť, splnil si len povinnosť tvrdenia keď uviedol paušálnu náhradu škody v každom z uvedených konaní, jej skutočný vznik a ani výšku však nepreukázal. Taktiež nebolo ani preukázané z akého dôvodu je nutné uhradiť nemajetkovú ujmu a prečo samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúce.

V konaniach sp. zn. 13Er/258/2004 (12C/111/2012), 13Er/969/2004 (12C/112/2012), 22Er/50/2004 (12C/113/2012) a 22Er/159/2004 (12C/114/2012) súd musí konštatovať, že v týchto konaniach je potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.08.2005 kedy právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. K tomuto došlo až s súčinnosťou od 01.09.2005. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. v zmysle ktorého, konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení k 31.12.2012), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o návrhu na udelenie súhlasu so zmenou súdneho exekútora, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., žalobu ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod spisovými značkami 12C/103/2012, 12C/104/2012, 12C/105/2012, 12C/106/2012, 12C/108/2012, 12C/109/2012, 12C/111/2012, 12C/112/2012, 12C/113/2012 a 12C/114/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod spisovou značkou 12C/103/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov konaní o zapltenie majetkovej škody vo výške 1 750,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 2 821,32 Eur zamietol. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/103/2012 (17Er/77/2007) sa žalobca domáhal od

žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 719,16 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/104/2012 (9Er/601/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 663,84 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/105/2012 (21Er/77/2007) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/106/2012 (17Er/304/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/108/2012 (13Er/876/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/109/2012 (22Er/1025/2005) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/111/2012 (13Er/258/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/112/2012 (13Er/969/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/113/2014 (22Er/50/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/114/2012 (22Er/159/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 175,--Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O. s. p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný. Trovy konania voči žalobcovi si nevyčísli a zrejme žalovanému trovy konania nevznikli, pretože na termíny pojednávania sa zástupca žalovaného nedostavoval. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.